

forstaar jeg det, at man ikke gerne vilde ind paa de tekniske Vanskeligheder ved Gennemførelse af denne Ordning paa et Tidspunkt, hvor man mente, at Kødordningen som Helhed snart kunde tænkes at bortfalde. Det Tidspunkt vil indtræde, naar Flæskeordningen igen nogenlunde kan virke efter sin oprindelige Hensigt. Kødordningen har altid været et Supplement, en Erstatning. I det Øjeblik de beregnede Rationer af Flæsk kan ydes til den Pris, Rigsdagen har fastsat, vilde Begrundelsen for den særlige Kødordning være bortfaldet. Det er tænkeligt, i alt Fald er det de med Slagteriernes Forhold mest kyndiges Opfattelse, at allerede den 1. April vil der rimeligvis, i alt Fald i en Del Maaneder, i alt Fald indtil Juni, være saa meget Flæsk fremme, at man muligvis vil kunne fyldestgøre de oprindelige Kortkrav. Da der saaledes kun er en kort Tid tilbage af Kødordningen, har man ment det betænkeligt at gaa til den Fastsættelse af Maksimalpris paa levende Kvæg, som utvivlsomt ogsaa har sine store tekniske Vanskeligheder.

Under Forhandlingerne i Folketingets Udvalg — jeg har ment, at det ikke var forsvareligt at lade noget uforsøgt for at skaffe en ogsaa for Mellemandelen mere tilfredsstillende Ordning — er der stillet Forslag om at gaa til en Forhøjelse af Eksportafgiften for derved at skabe en noget lavere Pris for det levende Kvæg. Denne Forhøjelse af Eksportafgiften er ogsaa af andre Grunde særdeles ønskelig. Da Loven blev givet om det store Tilskud til Kødforbruget, var det Hensigten, at Eksportafgiften skulde dække Merudgiften til Kødordningen i Forhold til Flæskeordningen. Det var en 230 000 Kr. om Ugen. Imidlertid har Eksportafgiften langt fra opfyldt de Forventninger, som navnlig Oppositionen i det andet Ting satte til den. Den har ikke tilnærmelsesvis indbragt de 8 Millioner og vil ikke tilnærmelsesvis indbringe de 8 Millioner, som Kødordningens Merudgift repræsenterer fra dens Givelse indtil 1. April, den vil rimeligvis neppe en Gang naa 3 Millioner. Det synes billigt, at Eksportafgiften kommer til at opfylde, hvad Hensigten med den oprindelig var, i nogen Maade at dække Merudgiften ved Ordningen, og det forekommer mig, at naar man ser hen til, at Landbrugets Priser paa levende Kvæg er steget med 25—30 Øre pr. kg siden Ordningens Givelse, vil man godt kunne gaa til en Eksportafgift — altsaa kun paa den mindre Del af Kvæget, som gaar til Udlandet —, der kun er 6 Øre højere end den nuværende. Der er ingen Tvivl om, at Land-

brugets Kødproducenter under den nuværende Situation ikke desto mindre vil være langt gunstigere stillede, end de var ved Kødordningens Begyndelse, og Kødordningen har utvivlsomt haft sin medvirkende Del i denne gunstige Stilling.

Jeg vil tillade mig at anbefale Lovforslaget, som det nu foreligger. Det gaar altsaa ud paa at lade Kødordningen fortsætte indtil 1. April, da Flæskeordningen maa antages nogenlunde at kunne fyldestgøre Kravene, og dertil føjes der en Bestemmelse om, at Eksportafgiften forhøjes fra 10 til 16 Øre, dels for at gøre det muligt for Mellemandelen at virke under bedre Vilkaar end hidtil og dels for at gøre Ordningen mindre kostbar — og mindre kostbar end beregnet.

Hauch: Aarsagen til, at Staten i det hele taget kommer til at beskæftige sig med dette Kød-Spørgsmaal, er jo, som ogsaa berørt af Indenrigsministeren, den, at de Løfter, som Befolkningen havde faaet med Hensyn til Forsyning med Flæsk, ikke kunde indfries. Flæsket forslog ikke til at dække de Flæskekort, der var uddelte, og man var fra alle Sider enig om, at de Løfter, som Flæskekortene havde givet, skulde og burde indfries. Da vi sidste Gang havde Lejlighed til at beskæftige os med denne Sag ved Behandlingen af den første Lov, blev det gjort gældende navnlig fra Venstres Side, at der knyttede sig ganske overordentlig store Besværligheder til hele denne Sags Ordning, og det har, jeg tør sige til Overflod, vist sig, at saadanne Besværligheder kom. Nu er Forholdet imidlertid det, at man endnu ikke trods Stigningen i Flæskeproduktionen er i Stand til at opfylde de Løfter, som Flæskekortene gav, og det er da naturligt, at man gaar til en Forlængelse af Loven. Imidlertid vil jeg gerne gøre opmærksom paa, at i den Form, hvori den højtærede Indenrigsminister oprindelig forelagde Lovforslaget i det andet høje Ting, er der ikke Tale om den Forhøjelse af Eksportafgiften, som der er Tale om i det Lovforslag, der her ligger paa Tingets Bord. Det var forudsat, at Eksportafgiften, de 10 Øre, fortsat skulde gælde, saa længe Loven i det hele taget skulde gælde. Vi fra vor Side kan heller ikke finde nogen Rimelighed i, at man nu pludselig for den tilbageværende Periode af en Maaned eller halvanden forhøjer Eksportafgiften fra 10 til 16 Øre pr. kg. Vi finder det ganske urimeligt, at de Mennesker, der tilfældigvis skal levere Kreaturer paa dette Tidspunkt, skal bære en yderligere Afgift. Vi finder det rimeligt, at det bliver